

STSJ de Catalunya de 21 d'octubre de 2015, recurs 748/2014

Demora excessiva en declarar en situació de segona activitat a un policia d'una comunitat autònoma: el "dany moral" com a causa de responsabilitat patrimonial (accés al text de la sentència)

Un policia d'una comunitat autònoma va sol·licitar 30.051 euros per via de la responsabilitat patrimonial en haver demorat l'Administració en excés el desenvolupament reglamentari de la llei que regulava la policia autonòmica, **amb la finalitat que se'l declarés en segona activitat després d'un accident en acte de servei**.

EL TSJ estima parcialment el recurs i **li atorga una compensació de 10.000 euros**, a banda dels corresponents a retribucions i cotitzacions, que van ser objecte d'un altre procediment.

El Tribunal sosté que **entre el termini d'entrada en vigor de la Llei (1994) i el reglament de segona activitat que aquella disposava havia de dictar-se** (aprovat el 2008) **ha transcorregut un excessiu període de temps**. L'efecte més important de la inactivitat en desenvolupar la llei, ha consistit en **privar temporalment d'un dret reconegut legalment** (el passí a segona activitat) en no haver-se aplicat tampoc mesures transitòries. Per a l'efectivitat del referit dret no és indispensable el desenvolupament reglamentari.

A més, la finalitat de la segona activitat és mantenir el poder adquisitiu del funcionari, havent-se d'esgotar totes les possibilitats per a que aquest obtingui una recol·locació a una ocupació respectuosa amb la seva dignitat.

Per últim la sentència realitza un **interessant repàs jurisprudencial dels conceptes de confiança legítima i dany moral**, dels que pot destacar-se:

- Que **s'ha conculcat el principi de confiança legítima**, mitjançant el qual els ciutadans, i per tant també **els funcionaris, han de poder preveure i ordenar la seva trajectòria vital de manera que el seu projecte personal i professional tingui garantit un mínim d'estabilitat**.
- **El funcionari ha patit un dany moral** perquè, malgrat no es pugui exigir una prova més completa per la dificultat que comporta en relació amb els danys morals, **la seva aflicció com a conseqüència del temps d'espera sense que li assignessin un lloc en segona activitat li ha produït una tensió** que fins i tot pot ser entesa com a agressió directa al seu esperit.

En definitiva, l'espera excessiva que ha suportat el funcionari afectat per una incapacitat per al desenvolupament de les funcions del Cos fins que es va regular la segona activitat, juntament amb la finalitat que aquesta regulació persegueix (aconseguir la plena indemnitat per als funcionaris que no puguin ocupar el seu lloc de treball originari però sí un altre en segona activitat), **converteix el dany moral en antijurídic, i separat del dany material satisfet amb les retribucions**, de manera que es compleixen els pressupostos de l'art. 139 de la Ley 30/1992, relatiu a la responsabilitat patrimonial.